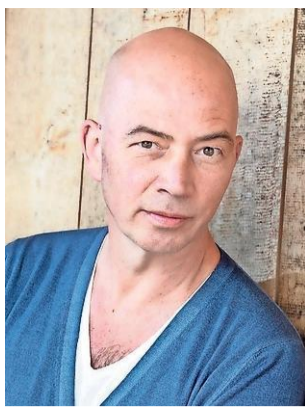

Ik leef volgens het ideaal van maakbaarheid en dat lukt heel aardig

(Tommy Wieringa in Nouveau)

Concert Eric Clapton in Hyde Park

Londen * Eric Clapton geeft komende zomer een groot concert in Hyde Park in Londen. De inmiddels 72-jarige gitaarvirtuoos was in 2008 voor het laatst te zien in het beroemde park in de Britse hoofdstad. Clapton komt niet alleen naar Londen. Steve Winwood en Gary Clark Jr. zullen er ook bij zijn. Net als Santana. Het concert met Clapton en zijn

vrienden is op zondag 9 juli en de kaartverkoop begint komende vrijdag. Traditioneel worden er tijdens de zomermaanden grote concerten gegeven in Hyde Park. Clapton is inmiddels de vierde artiest van wie bekend is dat hij in het park te zien is. Eerder werden de namen van Roger Waters, Michael Bublé, en Bruno Mars al bevestigd.

Amuze

Stefan Rokebrand en Lot van Lunteren in 'Eenzame begeerte'.

FOTO CLAUDIA KAMERGORODSKI.

'Eenzame begeerte' is heftig en deprimerend

Sonja de Jong

Een man en een vrouw, Thomas en Marie. Twintig jaar getrouwd en elkaar nu zo ontzettend spuugzat. Al hun frustraties schreeuwen ze uit naar elkaar, ongeremd, extreem fel, alsof ze de woorden opkotsen. Het gaat er heftig aan toe in 'Eenzame begeerte', de nieuwe kleinezaal-productie van Theatergroep Suburbia. Mede dankzij de tegelijk poëtische en aardse vertaling van Ingmar Heytze een fraaie voorstelling. Regisseur Olivier Diepenhorst koos dit keer voor twee eenakters van de Engelse toneelschrijver Steven Berkoff en draaide de speelvolgorde om. Eerst krijgen we het stel te zien als hun relatie volledig op de klippen gelopen is, daarna pas volgt de kennismaking met de eerste aarzende stappen naar elkaar toe. Het levert een fascinerend geheel op: waar een onvoorbereide toeschouwer bij die eerste ontmoeting misschien vooral prille verliefdheid zou zien, ziet hij na de harde woorden van het eerste deel in het tweede al meteen de voortekenen van wat er mis zal gaan in de jaren die volgen.

'Eenzame begeerte' is vooral een praatstuk. In het eerste deel komen Lot van Lunteren en Stefan Rokebrand amper van hun plek. Zonder elkaar aan te kijken schreeuwen zij in lange monologen hun frustraties de zaal in: hij over alle kansen die hij had kunnen hebben als hij niet aan haar had vastgezet, zij over hoe zij hem gered heeft toen hij volkomen vast zat in zijn leven.

Onbegrip

In het tweede deel, de ontmoeting op het strand twintig jaar eerder, zien we hoe reeds daar de kiem gelegd werd voor hun wederzijdse onbegrip: ze willen elkaar niet, of toch wel, of niet, maar zijn bang nooit meer iemand anders te vinden. Een stuk als dit staat of valt met de acteursprestaties en dat zit in dit geval helemaal goed. Vooral Lot van Lunteren weet met een enkel schouderophalen, een even dichtknijpen van haar ogen tot in de kern van haar troosteloze personage door te dringen. Ook Stefan Rokebrand (dit jaar bekrond voor zijn rol als Herman Brood in 'Chez Brood') weet de complexe gevoelens die Thomas

Toneel

Voorstelling: 'Eenzame begeerte', door Theatergroep Suburbia. Gebaseerd op de eenakters 'Lunch' en 'The bow of Ulysses' van Steven Berkoff, vert. Ingmar Heytze. Regie Olivier Diepenhorst. Bijgewoond: 25/11, Corrosia, Almere. Volledige speellijst: theatergroepsurbia.nl

koestert trefzeker over het voetlicht te brengen.

In het tweede deel, als beiden een spel van aantrekken en afstoten spelen, komt hij iets minder tot zijn recht en dreigt een karikatuur te worden. Regisseur Diepenhorst laat zijn acteurs in het eerste deel in badjas spelen. Een wat wonderlijke keus. Moet het staan voor de verslonsing van hun relatie? Mooi zijn daarentegen de kermisachtige lampjes, in het eerste deel gedooft als bij een feest dat voorbij is, later schitterend en schetterend als een belofte.

Fictie

Tom Lanoye: 'Zuivering'. Uitg. Prometheus, €24,99. ****

Lange tijd lijkt het erop dat 'Zuivering' van Tom Lanoye een voor zijn doen lichtvoetig verhaal is. Wat tragikomische kantjes, een paar heftige gebeurtenissen, maar lichter dan eerder werk. Halverwege echter slaat de toon om. Vanaf dat moment wordt een reeks rampen in gang gezet, die uiteindelijk leidt tot vernietiging van alles wat hoofdpersoon Gideon Rottier lief was. Of ligt het wellicht toch anders? Want het is Rottier zelf die het verhaal vertelt. En de keren dat hij de mening van anderen weergeeft, blijken die heel anders tegen de gebeurtenissen aan te kijken. Is Rottier weldoener of uitbouter? Hij is intelligent, studeerde geneeskunde tot een spraakgebrek hem

dwong daarmee te stoppen. Hij zoekt een baan waarbij praten niet nodig is en belandt bij een bedrijf dat schoonmaakt na rampen, zelfmoorden en verwaarlozing. Daar krijgt hij een Syrische vluchteling als kompaan en hun liefde voor literatuur maakt hen tot vrienden. Maar dan laat Youssef zijn gezin overkomen en wordt de stad opgeschrikt door terroristische aanslagen. Youssef vlucht. Vanaf dat moment ontrolt zich een noodlotsdrama. Met barokke zinnen en scabreuze details zet hij zijn personages in expressionistische streken neer in dit verhaal over vriendschap, migratieproblemen en radicalisering.

Sonja de Jong

Thriller

Harlan Coben: 'Laat niet los'. Vert. Martin Jansen in de Wal en Jan Pott. Uitg. Boekrij. € 19,99. ****

Vijftien jaar geleden verloor politiemannap Dumas zijn tweelingbroer Leo, die samen met zijn vriendin dood werd gevonden bij een treinspoor. Zelfmoord, onder invloed van drugs en drank, was de officiële lezing, maar dat blijkt niet waar te zijn. De twee tieners maakten destijds deel uit van de Conspiratie Club, een zeskoppig vrienden-groepje dat elkaar bestookte met spookverhalen over een nabij gelegen geheime raketbasis. De cold case wordt weer actief als er vijftien jaar later opeens twee 'clubleden' vermoord worden. De overgebleven twee waren eerder al verhuisd. Nap laat het verleden echter niet los, en het verhaal de lezer niet. Een verhaal dat overigens gebaseerd is op een element uit

Cobens jeugd: een geheime raketbasis in zijn geboorteplaats. De spanning loopt op omdat Naps onderzoek naar de toedracht meer vragen oproept dan beantwoordt. Hij raakt verstrikt in een web van leugens en geheimen. Wat Cobens thrillers zo bijzonder maakt is de onvervalst droge humor. Met zijn relaxte schrijfstijl garneert hij de ernstige situaties in het verhaal met geestige dialogen en sarcastische beschouwingen van de personages. Onbetaalbaar is de serie rond sportmakelaar Myron Bolitar, die in dit boek een gastrolletje vervult. Een verdere samenwerking tussen deze twee karakters zou een hilarische serie opleveren.

Ineke Berkhout

Non-fictie

Wim Daniëls: 'De lagere school'. Uitg. Prometheus, €19,99. ****

Nostalgie doet het goed momenteel. In deze haastige maatschappij lijken we rust te kunnen vinden bij tv-series als 'Moeder, ik wil bij de revue' en plaatjesboeken waar foto's in staan van kruideniers, schillenboeren en een gezin dat rond de radio zit, terwijl vader een pijp rookt en moeder een sok stopt. Toen was alles nog zo kalm en sereen. Het boek 'De lagere school' van Wim Daniëls past goed in dit rijtje, al biedt hij natuurlijk heel wat meer dan alleen oude foto's en leuke anekdotes. Hij vertelt hoe het schoolsysteem in de loop der eeuwen is veranderd. Hoe het vroeger heel gewoon was dat je op zaterdagochtend nog naar school moest, hoe bang iedereen was als die bus

van de schooltandarts voor kwam rijden, hoe volwassenen nu nog steeds vertederd aan de flesjes schoolmelk denken als ze ergens het geluid van rammelende flessen horen, hoe de meester voor de klas je op je linkerhand sloeg als je linkshandig was en dus vlekken maakte met je kroontjespen. Ofschoon hij het ook over onderzoeken heeft, over de invoering van de Citrotoets en hoe het bijzonder onderwijs zijn intrede deed, zijn toch de delen waarin hij over zijn eigen ervaringen schrijft en anderen aan het woord laat over hun herinneringen, het leukst om te lezen. Want tja, die nostalgie, hè, die moet toch gevoed worden.

Hanneke van den Berg